

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 233/2020
26.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Војислав Ђоковић, адвокат из ..., против тужене Опште болнице Ваљево из Ваљева, коју заступа Саша Драјић, адвокат из ..., ради повреде права из радног односа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1821/19 од 02.10.2019. године, у седници одржаној 26.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1821/19 од 02.10.2019. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1821/19 од 02.10.2019. године, преиначена је пресуда Основног суда у Ваљеву П1 100/18 од 25.03.2019. године, тако што је утврђено да је ништав члан 5. тачка 5.6. уговора о раду Обв-.. од 29.11.2017. године, закључен између овде парничних странака; док се у преосталом делу става првог изреке (за утврђење ништавости уговора о раду закљученом 29.11.2017. године), жалба тужиље одбија и потврђује првостепена пресуда. Првостепена пресуда је преиначена и у ставу другом изреке, тако што је одбијен евентуални тужбени захтев којим је тражено да се поништи као незаконит уговор о раду закључен 29.11.2017. године, између парничних странака; а преиначено је решење о трошковима поступка и одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка су одбијени.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију на основу члана 403. став 2. тачка 2.. ЗПП, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилца је поднела одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 441. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП у радном спору, ревизија је дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се у овој врсти спора тужбени захтев односи на новчано потраживање, дозвољеност ревизије се цени према одредби члана 403. став 3. ЗПП, па ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Према члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, ревизија је увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Тужбом поднетом 28.02.2018. године, тужила је тражила утврђење ништавости одредбе члан 5. тачка 5.6. уговора о раду закљученог 29.11.2017. године, који се односи на фонд радних часова, односно карактер радног времена (пуно-непуно). Побијаном другостепеном пресудом преиначена је првостепена пресуда и одлучено о захтевима тужиле.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ о оцени законитости одредбе уговора о раду о скраћеном радном времену, ревизија на основу члана 441. ЗПП није дозвољена. У овој врсти спора, у којој је према посебној законској одредби искључено право на изјављивање ревизије (члан 441. ЗПП), ревизија није дозвољена ни по основу преиначења (члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић